

شرح

استراتژی چین در آفریقا گسترش حضور نظامی و نفوذ اقتصادی

● رهبری چین فرماندهان ارتش‌های کشورهای آفریقایی را به یکن دعوت کرده است. هدف از این دیدار «گفت‌وگوهایی برای رسیدن به صلح» عنوان شده است، اما کارشناسان می‌گویند چین اهدافی فراتر از این، از جمله فروش تسلیحات را دنبال می‌کند. به گزارش دویچه‌وله، سربازان چینی برای اولین بار در سال ۲۰۱۱ به آفریقای شمالی اعزام شدند. آن زمان دولت چین یک ناو جنگی را راهی بندر لیبی کرده بود تا بر خروج ۳۵ هزار نفر از اتباع این کشور از لیبی که درگیر جنگ داخلی شده بود، نظارت کنند. امروز، یعنی هشت سال بعد، حضور نیروهای نظامی چین در بخش‌هایی از قاره آفریقا به امری عادی تبدیل شده است. کلاه‌آبی‌های چینی در میان دیگر نیروهای سازمان ملل در سودان و مالی خدمت می‌کنند. آنها همچنین در جیبوتی، نقطه‌ای مهم و استراتژیک در خلیج عدن، حضور دارند. چین سال ۲۰۱۷ اولین پایگاه نظامی خود در خارج از این کشور را در جیبوتی مستقر کرد و حالا می‌خواهد همکاری‌های نظامی خود را با سایر کشورهای آفریقایی گسترش دهد. به همین دلیل نیز وزارت دفاع چین از روسا و فرماندهان ارشد ارتش کشورهای آفریقایی دعوت کرده است از چهاردهم ماه جولای به مدت یک هفته در اجلاسی در یکن شرکت کنند. سال گذشته چنین نشست مشابهی برگزار شده بود. رسانه‌های چین تبلیغ می‌کنند این نشست‌ها فقط یک هدف دارند: دستیابی به صلح. اما لینا بن عبدالله، کارشناس مسائل سیاسی، معتقد است چین به دنبال حضور گسترده‌تر به منظور بسط منافع اقتصادی خود در آفریقااست. به همین دلیل نیز این کشور تلاش خود را بر همکاری بیشتربا اتحادیه آفریقا گذاشته است؛ از جمله این فعالیت‌ها آموزش نیروهای پلیس و ارتش در کشورهای آفریقایی است. خانم عبدالله می‌گوید تأسیس پایگاه نظامی در جیبوتی نقشی قانونی برای چین ایفا می‌کند. خلیج عدن نه فقط از نظر نظامی، بلکه به لحاظ اقتصادی نیز برای شی جینپینگ، رئیس‌جمهوری چین، از اهمیت زیادی برخوردار است، به‌ویژه برای جاده ابریشم که یک پروژه بزرگ اقتصادی چین محسوب می‌شود. یک خط آهن جیبوتی را به آدیس‌آبابا، پایتخت اتیوپی، وصل می‌کند. ساخت این راه‌آهن با منابع چینی و به وسیله همسندان چین اجرا شده است. چین قصد دارد شبکه راه‌آهن ساخت خود را به همه منطقه شرق قاره آفریقا گسترش دهد و کشورهای آن را به هم متصل کند. یک موضوع دیگر نشست امسال در یکن فروش تسلیحات است. چین در سال‌های اخیر به یکی از صادرکنندگان مهم سلاح به کشورهای آفریقایی تبدیل شده است. کوبوس وان اشتادن، از همکاران «انستیتیو بین‌المللی مسائل آفریقا»، می‌گوید روسیه همچنان اولین صادرکننده سلاح به آفریقااست اما چین درست پشت سر روسیه قرار دارد.

ترامپ خطاب به نمایندگان «پیشرو» کنکره: برگردید به کشورتان

● دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، در توییته به گروهی از نمایندگان کنکره از جناح «پیشرو» حزب دموکرات گفته که آنها «اصالتا» از کشورهای دیگری آمده‌اند و بهتر است به کشورهای خود بازگردند و مشکلات آنجا را حل کنند؛ کشورهایی که به نوشته ترامپ، دولت‌های «ناکارآمد، فاسد و فاجعه‌باری» دارند. به گزارش بی‌بی‌سی، رئیس‌جمهوری آمریکا در دو توییت دیگر این بحث را ادامه داده و گفته که آنها به آمریکا آمده‌اند تا به ما بگویند چطور باید دولت را اداره کنیم. او پیشنهاد کرده که این نمایندگان به همان جایی که از آن آمده‌اند، بازگردند و مشکلات آنجا را حل کنند.او در پایان نوشته است ناسی پلوسی، رئیس مجلس نمایندگان، حتما «خوشحال» می‌شود اگر امکانات «سفر مجانی» برای این نمایندگان در نظر گرفته شود. رنگین‌پوست‌بودن مخاطبان این توییت در نظر رئیس مجلس نمایندگان آمریکا نشانه‌ای از «بیگانه‌ستیزی» و «برتری‌جویی نژادی» رئیس‌جمهوری آمریکااست. یکی از نمایندگان است که مخاطب ترامپ بوده، در توییت نوشته است: رئیس‌جمهوری تاب تحمل آمریکایی را ندارد که امثال او در کنگره‌اش باشند. اما اشاره ترامپ احتمالا به چهار نماینده زن مجلس است که برای نخستین بار در سال ۲۰۱۸ به سمت خود انتخاب شدند و در انتقال از او گوی سبقت را از هم‌حزبی‌های خود هم ربوده‌اند. این چهار نماینده عبارت‌اند از: الکساندرا اوکازوی کورتز، ایلهان عمر، رشیدا طلیب و آینا پرسلسی. آنها که خود را از جناح «پیشرو» حزب دموکرات می‌دانند، حتی با ناسی پلوسی، رئیس مجلس نمایندگان، هم اختلاف نظر اساسی دارند. اختلافات آنها در حساب‌های توییتری این نمایندگان و همین‌طور سخنرانی‌هایشان به‌وضوح دیده می‌شود. ترامپ نشان داده است دو چیز بیش از همه او را می‌آزارد؛ یکی ایجاد شبهه در اینکه او با کمک روسیه به ریاست‌جمهوری رسیده و دیگری صحبت از استیضاحش.

می‌گویند آرتسور وندریگ، رئیس‌جمهوری‌خواه کمیته روابط خارجی سنای آمریکا در اواخر دهه ۱۹۴۰، زمانی گفته بود که دو حزب آمریکایی نباید اجازه دهند که اختلافات داخلی آنها خیلی در اتحادشان در سیاست خارجی وارد کند. احتمالا تعداد کمی وندریگ را به خاطر دارند و حتی معلوم نیست که کسی اصلا این حرف او را جدی گرفته باشد؛ ولی به نظر می‌رسد افراد کمتری این روزها حتی در حد حرف هم که شده، از این ایده حمایت می‌کنند.

سایات آمریکایی فارن پالیسی، با چنین مقدمه‌ای به سراغ سیاست خارجی کنونی آمریکا رفته است و مشکلات آن را شرح داده است. به گزارش این سایات، دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، ظاهرا فکر می‌کند که کاملا غنا‌بسته است که در سفرهای خارجی‌اش، مخالفان سیاسی‌اش را به باد انتقاد بگیرد. این موضوع به خودی خود مخرب است؛ ولی مشکل این روزهای سیاست خارجی آمریکا نه اختلاف‌های دو حزب در مسائل خارجی؛ بلکه قطبی‌شدن در داخل آمریکاست.

آن‌طور که در این گزارش آمده، اکنون می‌توان خاورمیانه را به دو بخش کشورهای «حزب جمهوری‌خواه» و «حزب دموکرات» تقسیم کرد. عمر این پدیده دست‌کم به یک دهه گذشته می‌رسد؛ ولی در دوره دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، برجسته‌تر شده است. به غیر از اردن که تقریبا همه در واشنگتن به ملک عبدالله، پادشاه این کشور، علاقه دارند، صنف‌بندی کشورهای این منطقه مشخص است: اسرائیل، مصر، امارات متحده عربی و عربستان سعودی جمهوری‌خواه به شمار می‌روند؛ به این معنا که رهبران و هواداران این حزب با آنها هم‌فکرند یا دست‌کم در مقایسه با دموکرات‌ها، همفکری بیشتری با آنها دارند. هم‌زمان، مشخصه دموکرات‌ها طرفداری از توافق هسته‌ای ایران و فلسطینی‌هاست.

از اواسط دهه ۲۰۰۰، اسرائیل به مسائلی پرداخته که بخش‌های اساسی دکتربین جمهوری‌خواهان به شمار می‌رود؛ مسائلی مانند مالیات‌های پایین، مخالفت با سقط جنین و داشتن نیروی نظامی قوی. جمهوری‌خواهان این‌طور می‌گویند که اسرائیل تنها دموکراسی خاورمیانه است که از اهداف ایالات متحده در منطقه حمایت می‌کند، منبع خشونت‌های فرامیتی نیست و ایزت‌های آمریکا را به اشتراک می‌گذارد. بی‌شک برخی تحلیلگران و فعالان با این ادعاها لغافظی می‌کنند؛ ولی در میان کسانی که طرفدار اسرائیل هستند (و تعداد آنها هم بسیار زیاد است)، هیچ دلیلی برای زیر سؤال بردن این اظهارات وجود ندارد. هم‌زمان، اکثر دموکرات‌ها احساسات دوگانه‌ای درباره رابطه ویژه با اسرائیل دارند. موضوعاتی که به طرز فزاینده‌ای دموکرات‌ها را برمی‌انگیزانند، شامل حقوق بشر، عدالت بین‌المللی و بی‌اعتمادی به مداخله نظامی می‌شود. این باعث تضعیف توافق جامع دو حزب در حمایت

از اسرائیل شده است؛ به‌ویژه آنکه بنیامین نتانیاھو، نخست‌وزیر اسرائیل، تلاش کرد توافق هسته‌ای ایران را از بین ببرد؛ توافقی که حاصل کار باراک اوباما، رئیس‌جمهوری پیشین ایالات متحده، بود که در میان دموکرات‌ها بسیار محبوب بود. مصر هم به‌نحوی سیاسی شده که حتی شاید خود مصری‌ها هم از آن خبر نداشته باشند. این موضوع عمدتا به شور و شوق علنی دولت مصر درباره ترامپ برمی‌گردد که پس از اختلا با اوباما بر سر حقوق بشر و ظهور دوباره اقتدارگرایی بعد از کودتای نظامی سال ۲۰۱۳ علیه محمد مرسی، از اعضای حزب اخوان‌المسلمین، بالا گرفت. اینها مسائلی است که برای قانون‌گذاران جمهوری‌خواه چندان اهمیتی ندارد؛ به‌ویژه آنهایی که به گفته خودشان نگران تهدیدهایی هستند که از سوی اسلام، ایالات متحده را تهدید می‌کند. اگر چه جمهوری‌خواهان شناخته‌شده‌ای مانند سناتور لیندسی گراهام، منتقد عبدالفتاح السیسی، رئیس‌جمهوری مصر، بوده‌اند؛ ولی بیشتر جمهوری‌خواهان رده‌بالا او را متحد آمریکا در جنگ علیه افراط‌گرایی در نظر می‌گیرند. در دسامبر سال ۲۰۱۶، وقتی سبسی از نهادهای مذهبی مصر خواست که در آموژه‌ها و تفسیرهای‌شان در راستای مبارزه با افراط‌گرایی فرانیده و پدیده داعش تجدیدنظر کنند، سیاست‌مداران و تحلیلگران راست‌مینه را دلگرم کرد. این‌ موضوع گویای تفاوت مهم دیدگاه دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان درباره مصر است. جمهوری‌خواهان

نگاهی به اختلافات ۲ حزب آمریکایی در سیاست منطقه خاورمیانه جمهوری خواهان خاورمیانه دموکرات‌ها

تعمیل دارند تاکید کنند که ایدئولوژی اساس افراط‌گرایی است؛ درحالی‌که دموکرات‌ها و تحلیلگران چپ میانه اغلب بر این باورند که سرکوب و قلع‌وقمع می‌تواند به خشونت و افراط‌گرایی منجر شود.

امارات، هم‌کاسه با دولت ترامپ

می‌رسیم به امارات متحده عربی و محمد بن زائد، ولیعهد این کشور، یک دیدگاه میان ولیعهد امارات و سیاست‌مداران و متفکران برجسته جمهوری‌خواه مشترک است و آن این است که ایران و اسلام‌گراها تهدیدهایی عمده هستند. این‌طور نیست که دموکرات‌ها با این دیدگاه مخالف باشند؛ بلکه از دیدگاه ابوظبی و سیاست‌گذاران جمهوری‌خواه، راه‌حل‌های دموکرات، برای این مشکلات، یعنی مذاکره و تغییر دموکرات، سادهلوحانه است. علاوه بر اینکه اماراتی‌ها و جمهوری‌خواهان ظاهرا نگاه مشترکی به جهان دارند، جماعت ابوظبی با ترامپ و دولتش هم‌کاسه شده‌اند. به‌طور مشخص دو آیزود وجود دارد: نخست، در دسامبر سال ۲۰۱۶، محمد بن زائد به نیویورک رفت و با نقض یک پروتکل، بدون آنکه به خودش زحمت بدهد که به دولت اوباما اطلاع دهد، با چهره‌هایی نزدیک به دونالد ترامپ در برج ترامپ دیدار کرد. دوم، در اتفاقی که قطعا یکی از لحظات غیرمعمول ابتدای دولت ترامپ به شمار می‌رفت، درست در زمانی که امارات و هم‌پیمانانش محاصره‌ای را علیه قطر اعمال کردند، رئیس‌جمهوری آمریکا به‌طور عمومی در توییتر به قطر تاخت. این موضوع این شک و شبهه را در میان نظاران برانگیخت که ترامپ از مقامات ارشد ابوظبی حرف‌شوی دارد.

● ترامپ با ایدئولوژی‌های خود، به‌ویژه آنکه بنیامین نتانیاھو، نخست‌وزیر اسرائیل، تلاش کرد توافق هسته‌ای ایران را از بین ببرد؛ توافقی که حاصل کار باراک اوباما، رئیس‌جمهوری پیشین ایالات متحده، بود که در میان دموکرات‌ها بسیار محبوب بود.

● مصر هم به‌نحوی سیاسی شده که حتی شاید خود مصری‌ها هم از آن خبر نداشته باشند. این موضوع عمدتا به شور و شوق علنی دولت مصر درباره ترامپ برمی‌گردد که پس از اختلا با اوباما بر سر حقوق بشر و ظهور دوباره اقتدارگرایی بعد از کودتای نظامی سال ۲۰۱۳ علیه محمد مرسی، از اعضای حزب اخوان‌المسلمین، بالا گرفت. اینها مسائلی است که برای قانون‌گذاران جمهوری‌خواه چندان اهمیتی ندارد؛ به‌ویژه آنهایی که به گفته خودشان نگران تهدیدهایی هستند که از سوی اسلام، ایالات متحده را تهدید می‌کند. اگر چه جمهوری‌خواهان شناخته‌شده‌ای مانند سناتور لیندسی گراهام، منتقد عبدالفتاح السیسی، رئیس‌جمهوری مصر، بوده‌اند؛ ولی بیشتر جمهوری‌خواهان رده‌بالا او را متحد آمریکا در جنگ علیه افراط‌گرایی در نظر می‌گیرند. در دسامبر سال ۲۰۱۶، وقتی سبسی از نهادهای مذهبی مصر خواست که در آموژه‌ها و تفسیرهای‌شان در راستای مبارزه با افراط‌گرایی فرانیده و پدیده داعش تجدیدنظر کنند، سیاست‌مداران و تحلیلگران راست‌مینه را دلگرم کرد. این‌ موضوع گویای تفاوت مهم دیدگاه دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان درباره مصر است. جمهوری‌خواهان

اصلاحات در قانون اساسی کوبا تصویب شد قدرت در مشت حزب کمونیست

رائول کاسترو بر مسند قدرت در کوبا می‌گذرد، اصلاحات سیاسی، اقتصادی و اجتماعی گسترده‌ای در این کشور که زمانی در کنار کره‌شمالی منزوی‌ترین کشورهای جهان بود، رخ داده و رابطه دیپلماتیک میان کوبا و ایالات متحده و غرب برقرار شده است.
باین‌حال و با وجود اینکه تقسیم قدرت ظاهری صورت می‌گیرد، همچنان محدودیت‌های سیاسی گسترده‌ای پابرجاست.
از دیگر تغییرات مهم قانون اساسی کوبا که به تأیید پارلمان رسیده، کاهش دوره ریاست‌جمهوری این کشور است. بر این اساس، دوره ریاست‌جمهوری به دو دوره پنج‌ساله محدود می‌شود و نامزدهای این سمت نباید بیش از ۶۰ سال داشته باشند.
قانون جدید همچنین پست نخست‌وزیری را پس از حدود چهار دهه بازگردانده است. پست نخست‌وزیری از سال ۱۹۷۶ و در پی تصویب قانون اساسی سوسیالیستی کوبا حذف شده بود. به تیرین، برای این کشور سوسیالیستی با قانون جدید انتخابات، حداقل به صورت حزب سیاسی تقسیم قدرتی صورت خواهد گرفت و قدرت میان رئیس نظام حاکم در نقش رئیس‌جمهوری و رئیس دولت در جایگاه نخست‌وزیر تقسیم خواهد شد.
باین‌حال نخست‌وزیر از سوی رئیس‌جمهور و با رأی مثبت پارلمان تعیین می‌شود. در اصلاحات تصویب‌شده، تعداد نمایندگان پارلمان نیز تغییر خواهند کرد. با این تغییرات، نامزدها اجازه دارند تنها برای دو دوره پنج‌ساله برای نمایندگی مجلس انتخاب شوند و تعداد نمایندگان مجلس از ۶۰۵ نفر به ۴۷۴ بهره‌مند شوند.

● ترامپ با ایدئولوژی‌های خود، به‌ویژه آنکه بنیامین نتانیاھو، نخست‌وزیر اسرائیل، تلاش کرد توافق هسته‌ای ایران را از بین ببرد؛ توافقی که حاصل کار باراک اوباما، رئیس‌جمهوری پیشین ایالات متحده، بود که در میان دموکرات‌ها بسیار محبوب بود.

● مصر هم به‌نحوی سیاسی شده که حتی شاید خود مصری‌ها هم از آن خبر نداشته باشند. این موضوع عمدتا به شور و شوق علنی دولت مصر درباره ترامپ برمی‌گردد که پس از اختلا با اوباما بر سر حقوق بشر و ظهور دوباره اقتدارگرایی بعد از کودتای نظامی سال ۲۰۱۳ علیه محمد مرسی، از اعضای حزب اخوان‌المسلمین، بالا گرفت. اینها مسائلی است که برای قانون‌گذاران جمهوری‌خواه چندان اهمیتی ندارد؛ به‌ویژه آنهایی که به گفته خودشان نگران تهدیدهایی هستند که از سوی اسلام، ایالات متحده را تهدید می‌کند. اگر چه جمهوری‌خواهان شناخته‌شده‌ای مانند سناتور لیندسی گراهام، منتقد عبدالفتاح السیسی، رئیس‌جمهوری مصر، بوده‌اند؛ ولی بیشتر جمهوری‌خواهان رده‌بالا او را متحد آمریکا در جنگ علیه افراط‌گرایی در نظر می‌گیرند. در دسامبر سال ۲۰۱۶، وقتی سبسی از نهادهای مذهبی مصر خواست که در آموژه‌ها و تفسیرهای‌شان در راستای مبارزه با افراط‌گرایی فرانیده و پدیده داعش تجدیدنظر کنند، سیاست‌مداران و تحلیلگران راست‌مینه را دلگرم کرد. این‌ موضوع گویای تفاوت مهم دیدگاه دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان درباره مصر است. جمهوری‌خواهان

● ترامپ با ایدئولوژی‌های خود، به‌ویژه آنکه بنیامین نتانیاھو، نخست‌وزیر اسرائیل، تلاش کرد توافق هسته‌ای ایران را از بین ببرد؛ توافقی که حاصل کار باراک اوباما، رئیس‌جمهوری پیشین ایالات متحده، بود که در میان دموکرات‌ها بسیار محبوب بود.

● مصر هم به‌نحوی سیاسی شده که حتی شاید خود مصری‌ها هم از آن خبر نداشته باشند. این موضوع عمدتا به شور و شوق علنی دولت مصر درباره ترامپ برمی‌گردد که پس از اختلا با اوباما بر سر حقوق بشر و ظهور دوباره اقتدارگرایی بعد از کودتای نظامی سال ۲۰۱۳ علیه محمد مرسی، از اعضای حزب اخوان‌المسلمین، بالا گرفت. اینها مسائلی است که برای قانون‌گذاران جمهوری‌خواه چندان اهمیتی ندارد؛ به‌ویژه آنهایی که به گفته خودشان نگران تهدیدهایی هستند که از سوی اسلام، ایالات متحده را تهدید می‌کند. اگر چه جمهوری‌خواهان شناخته‌شده‌ای مانند سناتور لیندسی گراهام، منتقد عبدالفتاح السیسی، رئیس‌جمهوری مصر، بوده‌اند؛ ولی بیشتر جمهوری‌خواهان رده‌بالا او را متحد آمریکا در جنگ علیه افراط‌گرایی در نظر می‌گیرند. در دسامبر سال ۲۰۱۶، وقتی سبسی از نهادهای مذهبی مصر خواست که در آموژه‌ها و تفسیرهای‌شان در راستای مبارزه با افراط‌گرایی فرانیده و پدیده داعش تجدیدنظر کنند، سیاست‌مداران و تحلیلگران راست‌مینه را دلگرم کرد. این‌ موضوع گویای تفاوت مهم دیدگاه دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان درباره مصر است. جمهوری‌خواهان

● ترامپ با ایدئولوژی‌های خود، به‌ویژه آنکه بنیامین نتانیاھو، نخست‌وزیر اسرائیل، تلاش کرد توافق هسته‌ای ایران را از بین ببرد؛ توافقی که حاصل کار باراک اوباما، رئیس‌جمهوری پیشین ایالات متحده، بود که در میان دموکرات‌ها بسیار محبوب بود.

او درعین‌حال گفت: اگر از برنامه تولید جنگنده‌های اف-۳۵ کنار گذاشته شویم، قیمت هریک از آنها به حدود هشت میلیون دلار خواهد رسید. وی افزود: ترکیه از نزدیک تحولات تمام کشورهای منطقه و در رأس آنها مصر، لیبی، الجزایر، تونس و اسرائیل را زیر نظر دارد و از آن طرف نیز تحرکات عربستان و امارات در منطقه خلیج‌فارس را نیز دنبال می‌کنیم. رئیس‌جمهوری ترکیه گریزی نیز به تحولات سوریه و اقدامات آمریکا زد و تاکید کرد: آمریکا درحال حاضر قصد ندارد برای عملیات نظامی منطقه پرواز ممنوع در سوریه ایجاد کند. او درباره امکان ایجاد چنین منطقه‌ای گفت: آمریکا اشاره کرده بخشی از نیروهایش پس از عقب‌نشینی از سوریه در این کشور وارد توافقی تجاری با آمریکا شویم. در زمان کمی در بازار دیگر معامله‌ها قرار خواهیم گرفت، این باعث خواهد شد دیگران باور پیدا کنند تجارت برای ما مهم است». پس از افزایش پیام‌های کیم داروک، سفیر مستعفی بریتانیا در آمریکا که در آن، دولت ترامپ را «بی‌عرضه و بی‌منطق» توصیف کرده بود، روابط دو کشور متحمل آسیب شد. هفته پیش داروک، پس از قاطعیت‌ناداشتن

جهان

عربستان، کشور رئیس‌جمهوری آمریکا

باین‌حال، فراتر از اینها، محمد بن زائد و اماراتی‌ها زمانی مهر تأیید بر «جمهوری‌خواه»‌بودن خود زدند که توانستند محمد بن سلمان، ولیعهد عربستان سعودی را به سیاست‌گذاران آمریکایی و دیگر نخبگان بقبولانند. اگر فقط یک کشور در خاورمیانه باشد که بتوان آن را کشور ترامپ خواند، آن کشور عربستان سعودی است؛ یعنی مقصد اولین سفر خارجی رئیس‌جمهوری آمریکا، رئیس‌جمهوری آمریکا هر کاری توانسته، کرده تا ولیعهد عربستان را از تلاش‌های کنکره برای پاسخ‌گودکردن او در مسائلی مانند قتل جمال خاشقجی، روزنامه‌نگار عربستانی و تخریب یمن از سوی عربستان، محافظت کند. به استثنای مصر، اسرائیل، امارات متحده و عربستان سعودی در مخالفت با توافق هسته‌ای ایران که در زمان اوباما امضا شده بود، اتفاق‌نظر دارند. ازاین‌رو تعجبی ندارد که آنها را «جمهوری‌خواه» بدانیم.

فلسطین وتوافق برای دموکرات‌ها

دموکرات‌ها هم به نوبه خود یک سری موضوعاتی دارند که با آنها شناخته می‌شوند و تعجبی ندارد که این مسائل برکس موضوعات موردتوجه جمهوری‌خواهان است؛ مثلا تعداد اندکی از دموکرات‌ها مخالف ایران هستند و بیشتر آنها موافق توافق هسته‌ای ایران‌اند و از دولت ترامپ به خاطر برهم‌زدن توافق هسته‌ای خشمگین‌اند؛ چراکه به باور آنها با این کار بی‌ثباتی در منطقه افزایش می‌یابد و خطر رویارویی نظامی آمریکا و ایران هم بالا می‌گیرد. این نکته فقط این ایده را تقویت می‌کند که اسرائیل، عربستان سعودی و امارات متحده به‌خطر مخالفت با توافق هسته‌ای ایران و نقاضای مدام‌شان برای فشار بیشتر بر ایران‌ان، کشورهای موردعلاقه جمهوری‌خواهان و ترامپ هستند.

علاوه بر توافق هسته‌ای ایران، موضوع فلسطین هم قطعا در حال گرهِخوردن در دموکرات‌ها است. در عرصه سیاسی ایالات متحده، فارغ از اینکه متعلق به کدام حزب هستید، هنوز حمایت از اسرائیل می‌تواند کمک‌کننده باشد؛ ولی شرایط بحث درباره درگیری فلسطین و اسرائیل شروع به تغییر کرده است. این موضوع تابع این واقعیت است که اسرائیل اکنون به‌طور واضح قصد دارد دست‌کم بخش‌های زیادی از کرانه باختری را به خود ملحق کند و علاوه‌براین شبکه‌های اجتماعی هم به فلسطینی‌ها بیشتر می‌پردازند. ادعاهای باهوش جناح چپ و راست ممکن است بیرسند که اصلا چرا این موضوع مشکل‌ساز است؟ طرف دیگر هم در اشتباه است که می‌گوید کنارگذاشتن اختلاف‌ها در سیاست خارجی برای آمریکا بد است؛ ولی جهان آشفته‌تر از آن چیزی است که گفتمان‌های قطبی‌شده آمریکایی‌ها، سیاست‌مداران و شبکه‌های خبری نشان می‌دهند. بی‌شک سیاست خارجی ایالات متحده نیاز به بازنگری دارد، به‌ویژه به‌این‌دلیل که نظم پس از جنگ جهانی دوم که ایالات متحده آن را ساخته بود، رو به پایان است.

● ترامپ با ایدئولوژی‌های خود، به‌ویژه آنکه بنیامین نتانیاھو، نخست‌وزیر اسرائیل، تلاش کرد توافق هسته‌ای ایران را از بین ببرد؛ توافقی که حاصل کار باراک اوباما، رئیس‌جمهوری پیشین ایالات متحده، بود که در میان دموکرات‌ها بسیار محبوب بود.

● مصر هم به‌نحوی سیاسی شده که حتی شاید خود مصری‌ها هم از آن خبر نداشته باشند. این موضوع عمدتا به شور و شوق علنی دولت مصر درباره ترامپ برمی‌گردد که پس از اختلا با اوباما بر سر حقوق بشر و ظهور دوباره اقتدارگرایی بعد از کودتای نظامی سال ۲۰۱۳ علیه محمد مرسی، از اعضای حزب اخوان‌المسلمین، بالا گرفت. اینها مسائلی است که برای قانون‌گذاران جمهوری‌خواه چندان اهمیتی ندارد؛ به‌ویژه آنهایی که به گفته خودشان نگران تهدیدهایی هستند که از سوی اسلام، ایالات متحده را تهدید می‌کند. اگر چه جمهوری‌خواهان شناخته‌شده‌ای مانند سناتور لیندسی گراهام، منتقد عبدالفتاح السیسی، رئیس‌جمهوری مصر، بوده‌اند؛ ولی بیشتر جمهوری‌خواهان رده‌بالا او را متحد آمریکا در جنگ علیه افراط‌گرایی در نظر می‌گیرند. در دسامبر سال ۲۰۱۶، وقتی سبسی از نهادهای مذهبی مصر خواست که در آموژه‌ها و تفسیرهای‌شان در راستای مبارزه با افراط‌گرایی فرانیده و پدیده داعش تجدیدنظر کنند، سیاست‌مداران و تحلیلگران راست‌مینه را دلگرم کرد. این‌ موضوع گویای تفاوت مهم دیدگاه دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان درباره مصر است. جمهوری‌خواهان

رزمایش نظامی مشترک میان عربستان و آمریکا

● رزمایش مشترک «فرمانده غیور ۲۰۱۹» با حضور نیروهای زمینی عربستان و آمریکا در مرکز تمرین اصلی شهرک نظامی «ملک خالد» در شمال عربستان آغاز شد و این رزمایش به‌مدت دو هفته ادامه خواهد داشت. این رزمایش در امتداد تمرین‌های مشترک میان نیروهای زمینی دو کشور برگزار می‌شود.

● ترامپ با ایدئولوژی‌های خود، به‌ویژه آنکه بنیامین نتانیاھو، نخست‌وزیر اسرائیل، تلاش کرد توافق هسته‌ای ایران را از بین ببرد؛ توافقی که حاصل کار باراک اوباما، رئیس‌جمهوری پیشین ایالات متحده، بود که در میان دموکرات‌ها بسیار محبوب بود.

● مصر هم به‌نحوی سیاسی شده که حتی شاید خود مصری‌ها هم از آن خبر نداشته باشند. این موضوع عمدتا به شور و شوق علنی دولت مصر درباره ترامپ برمی‌گردد که پس از اختلا با اوباما بر سر حقوق بشر و ظهور دوباره اقتدارگرایی بعد از کودتای نظامی سال ۲۰۱۳ علیه محمد مرسی، از اعضای حزب اخوان‌المسلمین، بالا گرفت. اینها مسائلی است که برای قانون‌گذاران جمهوری‌خواه چندان اهمیتی ندارد؛ به‌ویژه آنهایی که به گفته خودشان نگران تهدیدهایی هستند که از سوی اسلام، ایالات متحده را تهدید می‌کند. اگر چه جمهوری‌خواهان شناخته‌شده‌ای مانند سناتور لیندسی گراهام، منتقد عبدالفتاح السیسی، رئیس‌جمهوری مصر، بوده‌اند؛ ولی بیشتر جمهوری‌خواهان رده‌بالا او را متحد آمریکا در جنگ علیه افراط‌گرایی در نظر می‌گیرند. در دسامبر سال ۲۰۱۶، وقتی سبسی از نهادهای مذهبی مصر خواست که در آموژه‌ها و تفسیرهای‌شان در راستای مبارزه با افراط‌گرایی فرانیده و پدیده داعش تجدیدنظر کنند، سیاست‌مداران و تحلیلگران راست‌مینه را دلگرم کرد. این‌ موضوع گویای تفاوت مهم دیدگاه دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان درباره مصر است. جمهوری‌خواهان

● ترامپ با ایدئولوژی‌های خود، به‌ویژه آنکه بنیامین نتانیاھو، نخست‌وزیر اسرائیل، تلاش کرد توافق هسته‌ای ایران را از بین ببرد؛ توافقی که حاصل کار باراک اوباما، رئیس‌جمهوری پیشین ایالات متحده، بود که در میان دموکرات‌ها بسیار محبوب بود.

● مصر هم به‌نحوی سیاسی شده که حتی شاید خود مصری‌ها هم از آن خبر نداشته باشند. این موضوع عمدتا به شور و شوق علنی دولت مصر درباره ترامپ برمی‌گردد که پس از اختلا با اوباما بر سر حقوق بشر و ظهور دوباره اقتدارگرایی بعد از کودتای نظامی سال ۲۰۱۳ علیه محمد مرسی، از اعضای حزب اخوان‌المسلمین، بالا گرفت. اینها مسائلی است که برای قانون‌گذاران جمهوری‌خواه چندان اهمیتی ندارد؛ به‌ویژه آنهایی که به گفته خودشان نگران تهدیدهایی هستند که از سوی اسلام، ایالات متحده را تهدید می‌کند. اگر چه جمهوری‌خواهان شناخته‌شده‌ای مانند سناتور لیندسی گراهام، منتقد عبدالفتاح السیسی، رئیس‌جمهوری مصر، بوده‌اند؛ ولی بیشتر جمهوری‌خواهان رده‌بالا او را متحد آمریکا در جنگ علیه افراط‌گرایی در نظر می‌گیرند. در دسامبر سال ۲۰۱۶، وقتی سبسی از نهادهای مذهبی مصر خواست که در آموژه‌ها و تفسیرهای‌شان در راستای مبارزه با افراط‌گرایی فرانیده و پدیده داعش تجدیدنظر کنند، سیاست‌مداران و تحلیلگران راست‌مینه را دلگرم کرد. این‌ موضوع گویای تفاوت مهم دیدگاه دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان درباره مصر است. جمهوری‌خواهان

● ترامپ با ایدئولوژی‌های خود، به‌ویژه آنکه بنیامین نتانیاھو، نخست‌وزیر اسرائیل، تلاش کرد توافق هسته‌ای ایران را از بین ببرد؛ توافقی که حاصل کار باراک اوباما، رئیس‌جمهوری پیشین ایالات متحده، بود که در میان دموکرات‌ها بسیار محبوب بود.

● مصر هم به‌نحوی سیاسی شده که حتی شاید خود مصری‌ها هم از آن خبر نداشته باشند. این موضوع عمدتا به شور و شوق علنی دولت مصر درباره ترامپ برمی‌گردد که پس از اختلا با اوباما بر سر حقوق بشر و ظهور دوباره اقتدارگرایی بعد از کودتای نظامی سال ۲۰۱۳ علیه محمد مرسی، از اعضای حزب اخوان‌المسلمین، بالا گرفت. اینها مسائلی است که برای قانون‌گذاران جمهوری‌خواه چندان اهمیتی ندارد؛ به‌ویژه آنهایی که به گفته خودشان نگران تهدیدهایی هستند که از سوی اسلام، ایالات متحده را تهدید می‌کند. اگر چه جمهوری‌خواهان شناخته‌شده‌ای مانند سناتور لیندسی گراهام، منتقد عبدالفتاح السیسی، رئیس‌جمهوری مصر، بوده‌اند؛ ولی بیشتر جمهوری‌خواهان رده‌بالا او را متحد آمریکا در جنگ علیه افراط‌گرایی در نظر می‌گیرند. در دسامبر سال ۲۰۱۶، وقتی سبسی از نهادهای مذهبی مصر خواست که در آموژه‌ها و تفسیرهای‌شان در راستای مبارزه با افراط‌گرایی فرانیده و پدیده داعش تجدیدنظر کنند، سیاست‌مداران و تحلیلگران راست‌مینه را دلگرم کرد. این‌ موضوع گویای تفاوت مهم دیدگاه دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان درباره مصر است. جمهوری‌خواهان

● ترامپ با ایدئولوژی‌های خود، به‌ویژه آنکه بنیامین نتانیاھو، نخست‌وزیر اسرائیل، تلاش کرد توافق هسته‌ای ایران را از بین ببرد؛ توافقی که حاصل کار باراک اوباما، رئیس‌جمهوری پیشین ایالات متحده، بود که در میان دموکرات‌ها بسیار محبوب بود.

● مصر هم به‌نحوی سیاسی شده که حتی شاید خود مصری‌ها هم از آن خبر نداشته باشند. این موضوع عمدتا به شور و شوق علنی دولت مصر درباره ترامپ برمی‌گردد که پس از اختلا با اوباما بر سر حقوق بشر و ظهور دوباره اقتدارگرایی بعد از کودتای نظامی سال ۲۰۱۳ علیه محمد مرسی، از اعضای حزب اخوان‌المسلمین، بالا گرفت. اینها مسائلی است که برای قانون‌گذاران جمهوری‌خواه چندان اهمیتی ندارد؛ به‌ویژه آنهایی که به گفته خودشان نگران تهدیدهایی هستند که از سوی اسلام، ایالات متحده را تهدید می‌کند. اگر چه جمهوری‌خواهان شناخته‌شده‌ای مانند سناتور لیندسی گراهام، منتقد عبدالفتاح السیسی، رئیس‌جمهوری مصر، بوده‌اند؛ ولی بیشتر جمهوری‌خواهان رده‌بالا او را متحد آمریکا در جنگ علیه افراط‌گرایی در نظر می‌گیرند. در دسامبر سال ۲۰۱۶، وقتی سبسی از نهادهای مذهبی مصر خواست که در آموژه‌ها و تفسیرهای‌شان در راستای مبارزه با افراط‌گرایی فرانیده و پدیده داعش تجدیدنظر کنند، سیاست‌مداران و تحلیلگران راست‌مینه را دلگرم کرد. این‌ موضوع گویای تفاوت مهم دیدگاه دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان درباره مصر است. جمهوری‌خواهان

● ترامپ با ایدئولوژی‌های خود، به‌ویژه آنکه بنیامین نتانیاھو، نخست‌وزیر اسرائیل، تلاش کرد توافق هسته‌ای ایران را از بین ببرد؛ توافقی که حاصل کار باراک اوباما، رئیس‌جمهوری پیشین ایالات متحده، بود که در میان دموکرات‌ها بسیار محبوب بود.

● مصر هم به‌نحوی سیاسی شده که حتی شاید خود مصری‌ها هم از آن خبر نداشته باشند. این موضوع عمدتا به شور و شوق علنی دولت مصر درباره ترامپ برمی‌گردد که پس از اختلا با اوباما بر سر حقوق بشر و ظهور دوباره اقتدارگرایی بعد از کودتای نظامی سال ۲۰۱۳ علیه محمد مرسی، از اعضای حزب اخوان‌المسلمین، بالا گرفت. اینها مسائلی است که برای قانون‌گذاران جمهوری‌خواه چندان اهمیتی ندارد؛ به‌ویژه آنهایی که به گفته خودشان نگران تهدیدهایی هستند که از سوی اسلام، ایالات متحده را تهدید می‌کند. اگر چه جمهوری‌خواهان شناخته‌شده‌ای مانند سناتور لیندسی گراهام، منتقد عبدالفتاح السیسی، رئیس‌جمهوری مصر، بوده‌اند؛ ولی بیشتر جمهوری‌خواهان رده‌بالا او را متحد آمریکا در جنگ علیه افراط‌گرایی در نظر می‌گیرند. در دسامبر سال ۲۰۱۶، وقتی سبسی از نهادهای مذهبی مصر خواست که در آموژه‌ها و تفسیرهای‌شان در راستای مبارزه با افراط‌گرایی فرانیده و پدیده داعش تجدیدنظر کنند، سیاست‌مداران و تحلیلگران راست‌مینه را دلگرم کرد. این‌ موضوع گویای تفاوت مهم دیدگاه دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان درباره مصر است. جمهوری‌خواهان

● ترامپ با ایدئولوژی‌های خود، به‌ویژه آنکه بنیامین نتانیاھو، نخست‌وزیر اسرائیل، تلاش کرد توافق هسته‌ای ایران را از بین ببرد؛ توافقی که حاصل کار باراک اوباما، رئیس‌جمهوری پیشین ایالات متحده، بود که در میان دموکرات‌ها بسیار محبوب بود.

● مصر هم به‌نحوی سیاسی شده که حتی شاید خود مصری‌ها هم از آن خبر نداشته باشند. این موضوع عمدتا به شور و شوق علنی دولت مصر درباره ترامپ برمی‌گردد که پس از اختلا با اوباما بر سر حقوق بشر و ظهور دوباره اقتدارگرایی بعد از کودتای نظامی سال ۲۰۱۳ علیه محمد مرسی، از اعضای حزب اخوان‌المسلمین، بالا گرفت. اینها مسائلی است که برای قانون‌گذاران جمهوری‌خواه چندان اهمیتی ندارد؛ به‌ویژه آنهایی که به گفته خودشان نگران تهدیدهایی هستند که از سوی اسلام، ایالات متحده را تهدید می‌کند. اگر چه جمهوری‌خواهان شناخته‌شده‌ای مانند سناتور لیندسی گراهام، منتقد عبدالفتاح السیسی، رئیس‌جمهوری مصر، بوده‌اند؛ ولی بیشتر جمهوری‌خواهان رده‌بالا او را متحد آمریکا در جنگ علیه افراط‌گرایی در نظر می‌گیرند. در دسامبر سال ۲۰۱۶، وقتی سبسی از نهادهای مذهبی مصر خواست که در آموژه‌ها و تفسیرهای‌شان در راستای مبارزه با افراط‌گرایی فرانیده و پدیده داعش تجدیدنظر کنند، سیاست‌مداران و تحلیلگران راست‌مینه را دلگرم کرد. این‌ موضوع گویای تفاوت مهم دیدگاه دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان درباره مصر است. جمهوری‌خواهان

● ترامپ با ایدئولوژی‌های خود، به‌ویژه آنکه بنیامین نتانیاھو، نخست‌وزیر اسرائیل، تلاش کرد توافق هسته‌ای ایران را از بین ببرد؛ توافقی که حاصل کار باراک اوباما، رئیس‌جمهوری پیشین ایالات متحده، بود که در میان دموکرات‌ها بسیار محبوب بود.

● مصر هم به‌نحوی سیاسی شده که حتی شاید خود مصری‌ها هم از آن خبر نداشته باشند. این موضوع عمدتا به شور و شوق علنی دولت مصر درباره ترامپ برمی‌گردد که پس از اختلا با اوباما بر سر حقوق بشر و ظهور دوباره اقتدارگرایی بعد از کودتای نظامی سال ۲۰۱۳ علیه محمد مرسی، از اعضای حزب اخوان‌المسلمین، بالا گرفت. اینها مسائلی است که برای قانون‌گذاران جمهوری‌خواه چندان اهمیتی ندارد؛ به‌ویژه آنهایی که به گفته خودشان نگران تهدیدهایی هستند که از سوی اسلام، ایالات متحده را تهدید می‌کند. اگر چه جمهوری‌خواهان شناخته‌شده‌ای مانند سناتور لیندسی گراهام، منتقد عبدالفتاح السیسی، رئیس‌جمهوری مصر، بوده‌اند؛ ولی بیشتر جمهوری‌خواهان رده‌بالا او را متحد آمریکا در جنگ علیه افراط‌گرایی در نظر می‌گیرند. در دسامبر سال ۲۰۱۶، وقتی سبسی از نهادهای مذهبی مصر خواست که در آموژه‌ها و تفسیرهای‌شان در راستای مبارزه با افراط‌گرایی فرانیده و پدیده داعش تجدیدنظر کنند، سیاست‌مداران و تحلیلگران راست‌مینه را دلگرم کرد. این‌ موضوع گویای تفاوت مهم دیدگاه دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان درباره مصر است. جمهوری‌خواهان

● ترامپ با ایدئولوژی‌های خود، به‌ویژه آنکه بنیامین نتانیاھو، نخست‌وزیر اسرائیل، تلاش کرد توافق هسته‌ای ایران را از بین ببرد؛ توافقی که حاصل کار باراک اوباما، رئیس‌جمهوری پیشین ایالات متحده، بود که در میان دموکرات‌ها بسیار محبوب بود.

● مصر هم به‌نحوی سیاسی شده که حتی شاید خود مصری‌ها هم از آن خبر نداشته باشند. این موضوع عمدتا به شور و شوق علنی دولت مصر درباره ترامپ برمی‌گردد که پس از اختلا با اوباما بر سر حقوق بشر و ظهور دوباره اقتدارگرایی بعد از کودتای نظامی سال ۲۰۱۳ علیه محمد مرسی، از اعضای حزب اخوان‌المسلمین، بالا گرفت. اینها مسائلی است که برای قانون‌گذاران جمهوری‌خواه چندان اهمیتی ندارد؛ به‌ویژه آنهایی که به گفته خودشان نگران تهدیدهایی هستند که از سوی اسلام، ایالات متحده را تهدید می‌کند. اگر چه جمهوری‌خواهان شناخته‌شده‌ای مانند سناتور لیندسی گراهام، منتقد عبدالفتاح السیسی، رئیس‌جمهوری مصر، بوده‌اند؛ ولی بیشتر جمهوری‌خواهان رده‌بالا او را متحد آمریکا در جنگ علیه افراط‌گرایی در نظر می‌گیرند. در دسامبر سال ۲۰۱۶، وقتی سبسی از نهادهای مذهبی مصر خواست که در آموژه‌ها و تفسیرهای‌شان در راستای مبارزه با افراط‌گرایی فرانیده و پدیده داعش تجدیدنظر کنند، سیاست‌مداران و تحلیلگران راست‌مینه را دلگرم کرد. این‌ موضوع گویای تفاوت مهم دیدگاه دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان درباره مصر است. جمهوری‌خواهان

● ترامپ با ایدئولوژی‌های خود، به‌ویژه آنکه بنیامین نتانیاھو، نخست‌وزیر اسرائیل، تلاش کرد توافق هسته‌ای ایران را از بین ببرد؛ توافقی که حاصل کار باراک اوباما، رئیس‌جمهوری پیشین ایالات متحده، بود که در میان دموکرات‌ها بسیار محبوب بود.

● مصر هم به‌نحوی سیاسی شده که حتی شاید خود مصری‌ها هم از آن خبر نداشته باشند. این موضوع عمدتا به شور و شوق علنی دولت مصر درباره ترامپ برمی‌گردد که پس از اختلا با اوباما بر سر حقوق بشر و ظهور دوباره اقتدارگرایی بعد از کودتای نظامی سال ۲۰۱۳ علیه محمد مرسی، از اعضای حزب اخوان‌المسلمین، بالا گرفت. اینها مسائلی است که برای قانون‌گذاران جمهوری‌خواه چندان اهمیتی ندارد؛ به‌ویژه آنهایی که به گفته خودشان نگران تهدیدهایی هستند که از سوی اسلام، ایالات متحده را تهدید می‌کند. اگر چه جمهوری‌خواهان شناخته‌شده‌ای مانند سناتور لیندسی گراهام، منتقد عبدالفتاح السیسی، رئیس‌جمهوری مصر، بوده‌اند؛ ولی بیشتر جمهوری‌خواهان رده‌بالا او را متحد آمریکا در جنگ علیه افراط‌گرایی در نظر می‌گیرند. در دسامبر سال ۲۰۱۶، وقتی سبسی از نهادهای مذهبی مصر خواست که در آموژه‌ها و تفسیرهای‌شان در راستای مبارزه با افراط‌گرایی فرانیده و پدیده داعش تجدیدنظر کنند، سیاست‌مداران و تحلیلگران راست‌مینه را دلگرم کرد. این‌ موضوع گویای تفاوت مهم دیدگاه دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان درباره مصر است. جمهوری‌خواهان

● ترامپ با ایدئولوژی‌های خود، به‌ویژه آنکه بنیامین نتانیاھو، نخست‌وزیر اسرائیل، تلاش کرد توافق هسته‌ای ایران را از بین ببرد؛ توافقی که حاصل کار باراک اوباما، رئیس‌جمهوری پیشین ایالات متحده، بود که در میان د